

Tiendebanken. Gennem denne Tiendebank faa Panthaverne deres Penge, idet Debitorerne, som tillige ere Tiendeydere, i Løbet af 55 Aar betale Pantegælden ind til Tiendebanken. For saa vidt regnes denne Gæld altsaa som Tiende; men der er den Forskel, at der hertil ikke ydes noget Statstilskud. Dette er Indholdet af Ændringsforslagene Nr. 3 og Nr. 5.

Af de øvrige Ændringsforslag i Betænkningen skal jeg nævne et, det under Nr. 13, som er stillet af hele Udvalget. Det angaar de ganske smaa Tiender. Efter at vi nu ved § 7 i Loven om Ejendomsskyld helt have fritaget en Række Smaaejendomme paa Landet for Ejendomsskyld, vare disses Ejere ganske fri for at komme paa Amtstuen og betale kommunale Skatter. Nu fandtes der i dette Lovforslag den Bestemmelse, at de halvjaarlige Ydelser i Anledning af Tiendafløsningen skulde betales samtidig med de kgl. Skatter paa Amtstuen. Nu er der en Række ganske smaa bitte Ejendomme, som svare nogle faa Øre i Tiende, og hvis de skulde afløses paa sædvanlig Maade, vilde Følgen blive, at, for at Folk kunde komme af med 5—6—7—8—9—10 op til 25 Øre, skulde de have en Konto paa Amtstuen og have Skattebøger og møde og gøre deres Betalinger. Vi finde dette urimeligt; vi have derfor indsat den Bestemmelse, at Tiender paa Ejendomme, som efter § 7 i Lov om Ejendomsskyld ere fritagne for Ejendomsskyld, bortfalde uden videre, naar deres kapitaliserede Værdi ikke overstiger 6 Kr. Det er rimeligvis en halv Snes Tusind Mennesker i Landet, der slippe for Tiende uden Afløsning; den falder bort uden videre. Det hele vil neppe koste Statskassen ud over 2,000 Kr., og ærede Medlemmer ville indrømme, at naar man for 2,000 Kr. kunde blive fri for paa Amtstuerne at føre Konti for disse Ejendomme og i 55 Aar at opkræve nogle faa Øre hos dem, bør man gøre det. Det er et Spørgsmaal, om man ikke, hvis Tanken var kommen op tidligere, burde være gaaet videre, men i alt Fald ere vi glade for, at vi ere komne saa vidt, og at dette Forslag har vundet den højterede Landbrugsmisters Tilslutning.

Endnu skal jeg gøre en Bemærkning om Ændringsforslagene under Nr. 27, 28 og 29, stilledes af Flertallet med Tilslutning fra det ærede Medlem for Assens og — det bemærker jeg, det staar ikke udtrykkeligt her — med Tilslutning ogsaa af det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen). Det er

ikke af megen Vigtighed, men i § 24, saaledes som den blev affattet af Landstinget, fandtes en Bestemmelse, som for det Tilfælde, at de Tiendeydere, der selv ere Ejere af deres Kirketiende, beslutte sig til at vedblive at være Kirkeejere, fastsætter, at Kultusministeren fastsætter Vedligeholdelsespligtens Omfang. Det var egentlig en ny Ret, der stiftedes for dem, og en ny særlig Bemyndigelse, der blev given Kultusministeren for dette Tilfælde. Efter at vi vare blevne opmærksomme paa dette, er der blevet Enighed i Flertallet og med de to Mindretal om, at dette Forslag burde ændres, og Kultusministeren har givet sin Tilslutning dertil, og derved blive de gamle Regler ganske opretholdt.

Til Ændringsforslagene stillede i selve Betænkningen slutter sig et Ændringsforslag af det ærede Medlem for Assens, som kun er en ganske simpel Konsekvens af de tre andre, og det har derfor ogsaa Flertallets Tilslutning. Endelig nævner jeg til Slut Ændringsforslagene Nr. 31 og 32, stilledes af Flertallet og det ærede Medlem for Assens. Det Ændringsforslag gaar ud paa at naa dertil, at man kan konvertere Kirke- og Kongetienden uden tillige at konvertere Præstetienden. Der er den Bestemmelse i Loven, at den Fordel, der indvindes ved Konverteringen, skal tilfalde Statskassen, ikke Tiendeyderne. Men for Statskassen er der ingen Fordel ved at konvertere Præstetienden, for den Rente-nedsættelse, der fremkommer derved, vil give en mindre Indtægt til Præsternes Lønning, og Statskassen vil rimeligvis komme til paa Finansloven at yde Tilskud paa Grund af den Nedgang i Præsternes Lønning, som fremkommer derved. Naar Præstetienden og Kirke- og Kongetienden skulle hænge sammen ved Konverteringen, vil det komme til at virke som en Hemske paa Konverteringen. Derfor have vi foreslaaet, at Tiendebankens Obligationer skulde udstedes i to Serier, en for det samlede Beløb af Præstetienderne, og en for det samlede Beløb af Kirke- og Kongetienderne, saa kan Kirke- og Kongetiendernes Obligationer konverteres, uden at der røres ved Præstetienden. Dette forekommer mig at være en fornuftig Foranstaltning. Ogsaa der have vi faaet Ministerens Tilslutning.

Endnu et Spørgsmaal har været berørt i Udvalget. Det angaar Degnetienden, og der er der det Forhold visse Steder navnlig i Frederiksborg Amt, at man i Henhold til Landkommunalloven har afskaffet Degnetienden, og det Spørgsmaal